

Hensyn i den samlede fremadrettede styring på sundhedsområdet

I de kommende år vil vi opleve en ændret befolkningssammensætning med flere ældre og flere borgere med kroniske sygdomme. Det er i den situation centralt, at styringen på sundhedsområdet understøtter en omstilling af behandlingen af patienter fra de specialiserede sygehuse til mere patientnære tilbud koncentreret omkring primærsektoren samtidig med, at der sikres mere sammenhængende behandlingsforløb til gavn for patienten.

Udviklingen kræver, at vi ser på styringen af sundhedsvæsenet med friske øjne. Sigtet med en ny og forbedret styringsmodel er samlet set et øget fokus på mere sammenhængende, patientnære og effektive behandlingsforløb med færre fejl og uhenigtsmæssige indlæggelser og genindlæggelser til glæde for blandt andet de ældre og kroniske patienter. Det skal også styrke den patientoplevede kvalitet.

Styringen fremadrettet skal endvidere fastholde et incitament til effektiviseringer på sygehusene, så vi får mest mulig sundhed for pengene samtidig med, at der sikres en gennemsigtighed i forhold til den indsats, der leveres på sygehusene.

Den samlede styring på sundhedsområdet omfatter flere niveauer og hensyn. Staten udøver en overordnet styring i forhold til regioner og kommunerne, og inden for hver region og kommune udøves en mere detaljeret styring i forhold til sygehuse, praksissektor og kommunale institutioner.

Den samlede styring på sundhedsområdet skal i lyset af de kommende års udfordringer understøtte en række hensyn:

- Høj kvalitet i behandlingen, både i forhold til de opnåede resultater og den patientoplevede kvalitet
- Sikkerhed for ensartet, høj kvalitet i hele landet
- Hurtig udredning og behandling
- Sammenhængende behandlingsforløb på tværs af sygehus, praksislæge og kommune
- Færre fejl og uhenigtsmæssige sygehusindlæggelser og genindlæggelser
- Styrket forebyggelse
- Omkostningseffektiv tilrettelæggelse af behandlingen
- Bedre arbejdsgange, god kapacitetsudnyttelse og øget produktivitet
- Løbende realisering af effektiviseringsgevinster fra blandt andet ny teknologi og nye behandlingsmetoder mv.

Der skal samtidig på tværs af de forskellige hensyn øget vægt på en stærk organisatorisk og ledelsesmæssig forankring af styringen som grundlag for et godt arbejdsmiljø på blandt andet sygehusene. For god ledelse er en forudsætning for god arbejdstilrettelæggelse og medarbejdertilfredshed. Det stiller krav til ledelsespraksis.

De overordnede hensyn skal afspejles i udformningen af de forskellige styringsinstrumenter, der både nu og i fremtiden anvendes på sundhedsområdet. Det drejer sig fx om patientrettigheder, specialeplanlægning, nationale mål og økonomiske incitamenter i regionernes, sygehusenes og praksissektorens finansiering.